

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1866

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](#)

AUCTORE
J. G.

quiæ beati Apollinaris ab ecclesia Apostolorum Petri et Pauli ad eandem basilicam beati Stephani summa cum veneratione concursuque populorum translatæ sunt et ibi honorifice reconditæ. Dein, interjecto miraculo, circa annum Christi 4060, ut illic dicitur, patrato, de quo infra agendum, alteram Sancti reliquiarum translationem sic recenset: Anno vero millesimo nonagesimo quarto corpus ejusdem sancti Apollinaris translatum est secundo ab ecclesia sancti Stephani in basilicam majorem suo nomine insignitam, et in majori altari collocatum, ubi cum summo decore permanxit et veneracione. Quod vero in eodem instrumento apud Barrali loco citato adjicitur, in summa veneracione fuisse Sancti lipsana usque ad haec vicina tempora Calviniana heresim, quo* et basilice solo aquata et sacra lipsana Sanctorum voracibus consumpta sunt flammis, hoc certe instrumento isti vel recentiori manu additum fuerit, vel si eadem omnia manu conscripta sint, juniores ejus etatem apertissime haec verba produnt. Atque haec sunt, quæ de Sancti sepulture ejusque translationibus commemorata reperi, quæque etiam laudatus num. 5 Saussayus elogio S. Apollinaris ad calcem superaddidit.

B 48 De patratis per multa sæcula ad Sancti tumulum miraculis, ut ex Agobardi, num. 3 laudati, verbis liquefici, dubium esse nullum potest.

At ea iis nulla singillatim descripta ad nos per venerunt, quod nescio, an veterum incuria, an temporum iniurianti rectius adscriperis. Ex iis vero prodigiis*, quæ post Agobardi tempora contigerunt, unum laudatum Barrali refert, quo auctore aut teste, non edicit, de pueru a nativitate muto, Pastorelo nomine, qui, ut ipse narrat, cum in ecclesia B. Stephani ab hebdomadario vespertina Laudes inchoarentur, ventumque esset usque ad canticum angelorum exclusive (ALLELUIA scilicet)... meritis beati Apollinaris primam vocem emittens, cum toto choro ALLELUIA decantavit. Altera duo laudatus supra Joannes Columbus lib. 1 de Rebus gestis episcoporum Valentiniorum pag. 232 recensuit miracula, in S. Apollinaris ecclesia patrata, quorun uno puella, nomine RICARDIS, multis annis contracta... statim sic erecta et incolumis facta est, quasi numquam renum ac crurum dolorem sensisset. Eodem quoque tempore, inquit ex Breviario Valentino idem scriptor, puella quædam, nomine Ermengardis, ex patre Rabegarto, male a demonio vexabatur. Hanc ecclesiam intrare spiritus malignus nullatenus sinebat etc. Haec, prout Columbus refert, curata est, voto facto; quod cum frater non impleret, rursum a demonie arrepta est, ad lectumque gloriose Pontificis ductam in catenis ferreis, deseruit demon. Ita ille: sed biographum potius nostrum, rerum a Sancto nostro gestarum ocularem, ut diximus, minimeque suspectum testem nunc audire juerit.

C 
 1. In veteri codice Ms., quo usus est Labbeus, item in Ms. Ursicampi, cuius apographum nobis anno 1666 communicavit Fr. Lud. Niequet, bibliothecarius Celestinorum Suessoniensium, et in apographo Cisterciensi tom. VI Ms. num. 40 ita legitur: Si lingue taciturnitate debitis praeconiis negligantur. Hac et sequenti periodo, satis obscuræ et implexæ, significare vult biographus, injuriam Sanctis eorumque virtutibus fieri, si scriptis non transmittantur ad posteros.

c Imparens se hic et infra num. 1 biographus profitetur, qui omnia S. Apollinaris gesta singillatim pro meritis prosequatur. Porro lectorem monitum hic velim, non pauciores in ipsis Actis, quam in Praefatione jam edita, variantes eastare lectiones, quas omnes, tum quod numero complures sint, tum quod non adeo magni momenti, deinceps adscribere, opera præmium non duxi.

CAPUT

VITA

Auctore coævo, forsitan Eladio diacono a,

Ex veteri Ms. S. Claudi, collato cum MSS. Accincti monasterii, Ursicampi et Cisterciensi, item cum editionibus Labbei tom. I Biblioth. MSS. pag. 689 et Edmundi Martene tom. VI Amplissimæ Collectionis p. 779.

PRÆFATIO.

Quantum se omnium vita Sanctorum beatis actibus sacrisque virtutibus non solum praesenti clarificavit in seculo, sed æternitatis quoque titulus* exultit in futuro; tantum fidelium sensibus reatum abusionis exhibent, si, lingue taciturnitate denegatis* praeconiis negligantur b. Et licet sufficiat eis, praesentia gaudia laborum vices compendias*, tamen memoria* fraudantur et* posteris, si succendentibus saeculis vivacia facta silentio denegentur. Et licet orbis totius spatia gestorum admiratione compleverint, et nullus sit Christiani nominis locus, qui aut electorum gloria caret, aut operum felicium laudes ignoret; tamen nos ammonent Apollinaris summi facta pontificis, ne præterea sedulitas votis*, quod nequit* lingua exæquare successibus c.

ANNOTATA.

a Consule num. 11, quo, Eladium diaconum hujus Vitæ auctorem non improbabiliter dici posse, diximus.

b In veteri codice Ms., quo usus est Labbeus, item in Ms. Ursicampi, cuius apographum nobis anno 1666 communicavit Fr. Lud. Niequet, bibliothecarius Celestinorum Suessoniensium, et in apographo Cisterciensi tom. VI Ms. num. 40 ita legitur: Si lingue taciturnitate debitis praeconiis negligantur. Hac et sequenti periodo, satis obscuræ et implexæ, significare vult biographus, injuriam Sanctis eorumque virtutibus fieri, si scriptis non transmittantur ad posteros.

c Imparens se hic et infra num. 1 biographus profitetur, qui omnia S. Apollinaris gesta singillatim pro meritis prosequatur. Porro lectorem monitum hic velim, non pauciores in ipsis Actis, quam in Praefatione jam edita, variantes eastare lectiones, quas omnes, tum quod numero complures sint, tum quod non adeo magni momenti, deinceps adscribere, opera præmium non duxi.

S. Apollinaris
gesta cur literaris mandata.
* Marten. saeculis
* al. negligantur

b * Lab. com-
pedibus
* Lab. me-
moriae
* Martene, a

* Lab. vocis
* ibid. nega-
quam valet

c

F